La fórmula de l'èxit té continuïtat

El Girona fa un mes i mig que juga amb una defensa de tres centrals i dos carrilers sense gairebé aturador, cosa que s'ha traduït en una major presència a l'àrea contrària i millors resultats a còpia d'un clar increment del nombre de gols a favor

El tècnic Francisco, de fons, mirant-se el partit a l'estadi.

Hi ha estat donant voltes i més voltes Francisco Rodríguez. Ara provava una cosa, després una altra. No se'n sortia i el Girona feia de la irregularitat la seva companya de viatge. Tampoc ajudaven les baixes que s'amuntegaven. Amb una plantilla curta com aquesta, li tocava fer mil i un invents per completar una convocatòria i treure un onze prou competitiu. Sembla però que Francisco ha acabat trobant amb la fórmula correcta. La que ha permès l'equip tenir certa regularitat. Els resultats han arribat, les sensacions són més positives i les opcions de fer el play-off tornen a estar al damunt de la taula. Tot i no disposar d'un vestidor fet per jugar d'aquesta manera, jugar amb tres centrals i dos carrilers ha ajudat, i de quina manera, a veure el Girona pugnant per atrapar la sisena plaça.

Montilivi no estava gens acostumat a un dibuix així però el va instaurar Pablo Machín només arribar, tot mirant de revifar un equip que aquell 2014 semblava mort. Se'n va sortir i va defensar aquest esquema a ultrança. Li va donar resultats. Amb el pas de les temporades, sobretot des de l'adéu del sorià, aquesta filosofia ha anat perdent pes. S'ha apostat per d'altres esquemes a mesura que anaven passant entrenadors. Tampoc Francisco era, almenys de bon principi, partidari de jugar així però finalment s'ha acabat rendint a l'evidència. O almenys, fa cas al que està veient darrerament. En l'últim mes i mig, gairebé sempre el Girona ha jugat així. I la cosa ha anat prou bé. Això sí, no és la primera vegada que passa aquesta temporada. Ja a la primera volta, aquesta va ser l'aposta a Castelló. Es va guanyar 0-1 sortint amb dos carrilers (Calavera i un Franquesa que va veure porteria) i tres defenses per actuar a l'eix [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/10/25/al-girona-li-surt-cara/1070011.html]: Bueno, Ramalho i Bernardo.

No va tenir continuïtat perquè en el següent partit, contra el Cartagena a l'estadi, es va recuperar la línia de quatre al darrere i la cosa també va sortir bé, amb una altra victòria. Va passar el temps i ha sigut ara, a la segona volta, quan la fórmula ha arribat per quedar-se. No de manera eterna, perquè Francisco fa i desfà depenent del context. Però la seva fe és cega i sempre que pot, per mínima que sigui l'opció, repeteix.

Superat un mes de febrer marcat una vegada més per la irregularitat, el tècnic va decidir sorprendre l'Almeria i va recuperar la defensa de cinc. Era el 7 de març, fa gairebé un mes i mig, i l'experiment no va fructificar. Però des

d'aquell dia que aquest dibuix s'ha anat repetint sense gairebé cap interrupció. Dels vuit últims partits de Lliga, set s'han iniciat d'aquesta manera, sense comptar els retocs o les possibles variacions amb el cronòmetre ja en marxa. El balanç ha sigut de tres victòries, dos empats i dues derrotes. Una mica de tot, però suficient per convertir el Girona en un dels millors equips d'aquest període.

S'ha perdut la fiabilitat defensiva, perquè Juan Carlos només ha deixat la seva porteria a zero en una ocasió, però s'han multiplicat les oportunitats i la presència ofensiva és major. Són 12 gols a favor en aquests partits amb tres centrals i dos carrilers. I 8 els que s'han rebut. Aquesta fórmula apareixia d'entrada contra l'Almeria (0-1), Lugo (1-1), Las Palmas (1-2), Sabadell (2-2), Ponferradina (3-1), Rayo Vallecano (2-1) i Saragossa (3-0). L'única excepció, el dia de l'Albacete, amb victòria heroica al descompte pels de Montilivi [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/29/descompte-miraculos/1096919.html]. El munt de baixes en defensa va obligar a Francisco a tornar a la línia de quatre.

El dibuix arriba amb uns quants noms propis. El primer, el de Yan Couto. Si es juga així, el brasiler és sí o sí l'escollit per fer de carriler per banda dreta. És un rol que li va de meravella a les seves aptituds com a futbolista. Aquestes set jornades que el Girona ha jugat amb una línia de cinc, Couto sempre ha participat. A l'esquerra no passa el mateix. Sol ser Aday Benítez el més habitual, tot i que Franquesa també hi ha actuat un parell de vegades per les cinc del vallesà. Les possibilitats es disparen a l'eix, on darrerament s'hi ha afincat el jove Arnau Martínez. Amb encara edat juvenil, fa gairebé un mes que no ha deixat de ser titular [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/29/debutar-lliga-17-anys-no/1096927.html].

Hi han actuat també els tres centrals de la plantilla: Bernardo, Juanpe i Santi Bueno. Però no han sigut els únics, perquè és ben difícil que tots ells estiguin disponibles. Per visitar diumenge l'Oviedo, per exemple, el canari serà l'únic que podrà viatjar. Bernardo està lesionat [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/07/lesions-ataquen-pitjor-moment/1098524.html] i Bueno haurà de complir un partit de sanció. Juanpe i Arnau tenen, per tant, un lloc assegurat. I si s'aposta de nou per afegir-hi un defensa més, cosa que Francisco està fent aquestes últimes jornades, el tècnic ja trobarà un altre candidat. Al principi es va decantar per Gumbau per donar-li més qualitat a la sortida de la pilota des del darrere, però amb ell endarrerit l'equip patia molt en defensa. Va durar només dos partits abans de tornar al mig del camp. També hi ha tret el cap Antonio Luna, un lateral reconvertit. Ho va fer al camp del Rayo.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/20/formula-laposexit-continuitat/1100873.html?utm_source=rss